

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงในระบบการปกครองของประเทศ โดยเปลี่ยนจากระบบสมบูรณาญาสิทธิราชย์มาเป็นการปกครองระบบประชาธิปไตยโดยมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข นับตั้งแต่ ปี พ.ศ. ๒๔๗๕ เป็นต้นมา และดำเนินพัฒนามากว่าเจ็ดสิบห้าปีที่มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญเป็นตัวกำหนดกฎเกณฑ์สำคัญที่ชัดเจนสามารถใช้เป็นหลักในการปกครองประเทศ และเป็นแนวทางในการจัดทำกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญและกฎหมายอื่นซึ่งต้องสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ โดยมีการยกเลิกและแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญหลายครั้ง เพื่อให้มีความเหมาะสมแห่งกาลเวลาและสภาวะการณ์ของบ้านเมือง จนมาถึงยุคปัจจุบัน พ.ศ. ๒๕๕๕ ได้นำรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช ๒๕๕๐ มาใช้ โดยสืบเนื่องมาจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๔๙ ณ วันที่ ๑ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๙^๑

โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นอย่างกว้างขวางทุกขั้นตอนและนำความคิดเห็นเหล่านั้นมาเป็นข้อคำนึงพิเศษในการยกร่างและพิจารณาแปรญัตติอย่างต่อเนื่องร่างรัฐธรรมนูญฉบับที่จัดทำใหม่นี้มีสาระสำคัญเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกันของประชาชนชาวไทย ในการธำรงรักษาไว้ซึ่งเอกราชและความมั่นคงของชาติ ทำนุบำรุงรักษาศาสนาทุกศาสนาให้สถิตสถาพร การเทิดทูนพระมหากษัตริย์เป็นประมุขและเป็นมิ่งขวัญของชาติ การยึดถือระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขเป็นวิถีทางในการปกครองประเทศ การคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน ให้ประชาชนมีบทบาทและมีส่วนร่วมในการปกครองและตรวจสอบการใช้อำนาจอธิปไตยเป็นรูปธรรม^๒ สำหรับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช ๒๕๕๐ ได้วางหลักเกณฑ์ที่แสดงเจตนารมณ์ที่มุ่งหวังให้เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชนในการปกครองประเทศภายใต้ระบบประชาธิปไตยทั้งระดับท้องถิ่นจนถึงในระดับประเทศชาติ อีกทั้งยังได้ให้ความสำคัญกับการกระจายอำนาจด้านการปกครองไปสู่ท้องถิ่น ซึ่งจะเห็นได้จากการที่รัฐธรรมนูญได้กำหนดไว้ในหมวด ๕ แผนนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ตามมาตรา ๗๘ ซึ่งกล่าวไว้ว่า “รัฐต้องกระจายอำนาจให้

^๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐, ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔/ตอนที่ ๔๗ ก/๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๐, หน้า ๒.

^๒ เรื่องเดียวกัน หน้า ๒๐

ท้องถิ่นพึ่งตนเองและการตัดสินใจในกิจการท้องถิ่นได้เอง การพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่น ระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการตลอดทั้งโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศในท้องถิ่นให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกันทั่วประเทศรวมทั้งพัฒนาจังหวัดที่มีความพร้อมให้เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ โดยคำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชนในจังหวัดนั้น”^๓ และมาตรา ๘๗ กล่าวไว้ว่า “รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนดนโยบาย การตัดสินใจทางการเมือง การวางแผนพัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคมการเมือง รวมทั้งการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐทุกระดับ”^๔ ประกอบกับพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ หมวด ๑ มาตรา (๑๒) กำหนดว่าให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการกระจายอำนาจเสนอแนะ และจัดระบบตรวจสอบการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่น^๕

นอกจากนี้ในการปกครองของตนเองของประชาชนในท้องถิ่นรัฐธรรมนูญได้เพิ่ม กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในมาตรา ๒๗๘ ว่า ประชาชนในท้องถิ่นมีสิทธิส่วนร่วมในการบริหารกิจการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องจัดให้มีวิธีการที่ทำให้ประชาชนมีส่วนร่วม ดังกล่าวไว้ด้วย^๖

เทศบาลเมืองอยู่ในเขตอำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร รูปแบบการบริหารมี นายกเทศมนตรีเป็นผู้กำหนดนโยบาย มีรองนายกเทศมนตรี จำนวน ๓ คน สำหรับสภาเทศบาลประกอบด้วยสมาชิกสภาเทศบาลที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนจำนวน ๑๙ คน และมีปลัดเทศบาลเป็นผู้ควบคุมและรับผิดชอบราชการประจำเทศบาลเมืองพิจิตร มีความมุ่งมั่นให้มีการพัฒนาการให้บริการสาธารณะพื้นฐานแก่ประชาชนในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง และขยายบทบาทหน้าที่การพัฒนาคุณภาพชีวิต การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นด้วย โดยเทศบาลเมืองพิจิตรจึงได้จัดทำแผนการพัฒนาสามปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๖-๒๕๕๘

^๓ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๒๒.

^๔ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๒๘.

^๕ กรมการปกครอง, คู่มือปฏิบัติงานสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล, (กรุงเทพมหานคร: กรมการปกครอง, ๒๕๔๓), หน้า ๓๐-๓๑.

^๖ กฤษฎากร ยุงทอง, “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร : กรณีศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร”, รายงานวิจัยรัฐประศาสนศาสตร์บัณฑิต, (คณะมนุษยศาสตร์และคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์), ๒๕๕๕, หน้า ๑.

แบ่งออกเป็น ๖ ยุทธศาสตร์ด้วยกัน^๗ คือ ๑) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ๒) ด้านเศรษฐกิจ ๓) ด้านสังคม ๔) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๕) ด้านการบริหารจัดการภาครัฐ และ ๖) ด้านการเกษตรกร เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงาน โครงการพัฒนาที่จัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณแต่ละปี ซึ่งมีความต่อเนื่องและเป็นแผนก้าวหน้า ครอบคลุมระยะเวลาสามปี โดยมีการทบทวนเพื่อปรับปรุงเป็นประจำทุกปี และแผนพัฒนาสามปียังเป็นเครื่องมือที่นำมาตัดสินใจกำหนดแนวทางการดำเนินงาน และใช้ทรัพยากรพัฒนาว่า “เทศบาลเมืองพิจิตรเป็นชุมชนที่ประชาชนมีคุณภาพที่ดี ประชาชนมีสุขภาพอนามัยและการศึกษาที่ดี มีสภาพแวดล้อมและภูมิทัศน์ที่สวยงาม เป็นระเบียบเรียบร้อยมีสาธารณูปโภคที่ครอบคลุมทั่วถึง ชุมชนมีความมั่นคงปลอดภัย และมีรายได้เหมาะสม” ที่ผ่านมการดำเนินงานพัฒนาท้องถิ่นตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลเมืองพิจิตร มีการพยายามเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อแสดงทัศนะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นที่แสวงหาทางเลือก และการตัดสินใจที่เหมาะสมในการมีส่วนร่วม และดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ ให้เป็นที่ยอมรับกันทุกฝ่ายเป็นการเพิ่มความมั่นใจ ลดความขัดแย้งสร้างความคุ้นเคยและเรียนรู้ร่วมกัน มีแนวความคิดสร้างสรรค์ในการพัฒนาชุมชน แต่ประชาชนยังคงให้ความสนใจและเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาตามแผนยุทธศาสตร์ของเทศบาลเมืองพิจิตรในจำนวนน้อยอยู่

ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาตามแผนยุทธศาสตร์ของเทศบาลเมืองพิจิตร ว่ามีประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลเมืองพิจิตรมีส่วนร่วมในการพัฒนาตามแผนยุทธศาสตร์ของเทศบาลเมืองพิจิตรในระดับใดและมีแนวทางการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ทำให้เกิดขึ้นประโยชน์ทั้งเทศบาลและชุมชนของประชาชนในการพัฒนาตามแผนยุทธศาสตร์ของเทศบาลเมืองพิจิตร เพื่อจะนำไปใช้เป็นแนวทางปรับปรุงแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นเป็นการเพิ่มศักยภาพในการทำงานของหน่วยงานเทศบาลเมืองพิจิตรเกิดความแม่นยำต่อการไปปฏิบัติงานที่ตรงจุดที่เป็นประโยชน์กับชุมชน การพัฒนาตามแผนยุทธศาสตร์ของเทศบาลเมืองพิจิตรจะประสบความสำเร็จสูงสุดได้ก็ต่อเมื่อการวางแผนพัฒนาท้องถิ่นสามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการที่หลากหลายของประชาชนในท้องถิ่นโดยใช้ทรัพยากรเท่าที่มีอยู่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น ซึ่งเป็นพื้นฐานในการพัฒนาประชาชนในระดับท้องถิ่น ระดับจังหวัด และระดับประเทศต่อไป

^๗ แผนยุทธศาสตร์เทศบาลเมืองพิจิตร พ.ศ. ๒๕๕๖ – ๒๕๕๘. (อัดสำเนา)

๑.๒ วัตถุประสงค์การวิจัย

๑.๒.๑ เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานตามแผนยุทธศาสตร์ของเทศบาลเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร

๑.๒.๒ เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานตามแผนยุทธศาสตร์ของเทศบาลเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

๑.๒.๓ เพื่อศึกษาแนวทางการส่งเสริมต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานตามแผนยุทธศาสตร์ของเทศบาลเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร

๑.๓ ปัญหาที่ต้องการทราบ

๑.๓.๑ การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานตามแผนยุทธศาสตร์ของเทศบาลเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตรเป็นอย่างไร

๑.๓.๒ เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานตามแผนยุทธศาสตร์ของเทศบาลเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร

๑.๓.๓ แนวทางการส่งเสริมต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานตามแผนยุทธศาสตร์ของเทศบาลเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร ควรเป็นอย่างไร

๑.๔ ขอบเขตของการวิจัย

๑.๔.๑ ขอบเขตด้านเนื้อหา

งานวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาตามแผนยุทธศาสตร์ของเทศบาลเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร” ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตเนื้อหาโดยสังเคราะห์จากแนวคิด/ทฤษฎีของการมีส่วนร่วม^๔ ซึ่งแบ่งออกเป็น ๔ ด้าน ได้แก่ ๑. ด้านการร่วมรับรู้ ๒. ด้านการร่วมคิดตัดสินใจ ๓. ด้านการร่วมปฏิบัติการ ๔. ด้านการติดตามและประเมินผล

๑.๔.๒ ขอบเขตด้านตัวแปร

ผู้วิจัยศึกษาในรูปแบบเชิงปริมาณโดยระบุตัวแปร ได้ดังนี้

๑. ตัวแปรต้น (Independent Variables) คือ ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพรายได้

^๔ Cohen John,M.& Uphoff Norman, T, Participation's Place in Rural Development : Seeking Clarity Through Specificity, (World Development, (8 March, 1982), pp. 214-222.

๒. ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาตามแผนยุทธศาสตร์ของเทศบาลเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตเนื้อหาโดยสังเคราะห์จากแนวคิด/ทฤษฎีของการมีส่วนร่วม^๙ ซึ่งแบ่งออกเป็น ๔ ด้าน ได้แก่ ๑. ด้านการร่วมรับรู้ ๒. ด้านการร่วมคิดตัดสินใจ ๓. ด้านการร่วมปฏิบัติการ ๔. ด้านการติดตามและประเมินผล

๑.๔.๓ ขอบเขตด้านประชากรและผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

๑. ประชากร (Population) ได้แก่ ประชาชน ในเขตพื้นที่ของเทศบาลเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร ที่มีอายุ ๑๘ ปีขึ้นไป โดยรวมประชากรทั้งหมด จำนวน ๒๓,๑๒๙ คน^{๑๐}

๒. ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์เชิงลึก (In depth Interview) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน ๗ รูปหรือคน

๑.๔.๔ ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เทศบาลเมืองพิจิตร อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร

๑.๔.๕ ขอบเขตด้านระยะเวลา

ดำเนินการวิจัยตั้งแต่เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๘ ถึงเดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๕๙ รวมเป็นระยะเวลา ๖ เดือน

๑.๕ สมมติฐานการวิจัย

๑.๕.๑ ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีส่วนร่วมในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานตามแผนยุทธศาสตร์ของเทศบาลเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตรแตกต่างกัน

๑.๕.๒ ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีส่วนร่วมในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานตามแผนยุทธศาสตร์ของเทศบาลเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร แตกต่างกัน

๑.๕.๓ ประชาชนที่มีสถานภาพต่างกัน มีส่วนร่วมในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานตามแผนยุทธศาสตร์ของเทศบาลเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร แตกต่างกัน

๑.๕.๔ ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีส่วนร่วมในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานตามแผนยุทธศาสตร์ของเทศบาลเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร แตกต่างกัน

๑.๕.๕ ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีส่วนร่วมในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานตามแผนยุทธศาสตร์ของเทศบาลเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร แตกต่างกัน

^๙ Op.cit.

^{๑๐} งานทะเบียนราษฎร เทศบาลเมืองพิจิตร ข้อมูล ณ วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘.

๑.๕.๖ ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีส่วนร่วมในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานตามแผนยุทธศาสตร์ของเทศบาลเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตรแตกต่างกัน

๑.๖ นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

๑.๖.๑ การมีส่วนร่วม หมายถึง กิจกรรมต่างๆ ที่ผู้บริหาร หรือผู้นำ ในองค์กรหรือหน่วยงานร่วมกับสมาชิกของชุมชนร่วมกันคิดร่วมกันทำ และร่วมกันประเมินผลเพื่อให้เกิดการปฏิบัติงานประสบผลสำเร็จตามเป้าหมาย โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนไม่ว่าจะเป็นบุคคลหรือกลุ่มบุคคลเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ดังนี้

๑. ด้านการร่วมรับรู้ หมายถึง พฤติกรรมของประชาชนในการร่วมรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่างๆ จากหลายๆ ด้านการร่วมรับรู้คือการตอบสนองของร่างกายของคนเราต่อสิ่งเร้าจะแตกต่างกันในแต่ละบุคคลนั้นก็ขึ้นอยู่กับประสบการณ์เดิมของเราและทำให้บุคคลจะมีพฤติกรรมแตกต่างกันแต่ละบุคคลจะเลือกรับรู้ได้เฉพาะข้อมูลที่ตรงกับความต้องการและความพอใจของตัวเองช่องทางของเทศบาลเมืองพิจิตร

๒. ด้านการร่วมคิดตัดสินใจ หมายถึง พฤติกรรมของประชาชนในการร่วมคิดรูปแบบวางแผน และวิธีการแก้ไขปัญหาของชุมชนให้เป็นไปตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนารูปแบบปฏิบัติหรือดเว้นการปฏิบัติ หรือการเลือกทางดำเนินการที่เห็นว่าดีที่สุดทางใดทางหนึ่ง จากทางเลือกหลายๆ ทาง เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่บุคคลหรือองค์กรต้องการ การร่วมคิดตัดสินใจของเทศบาลเมืองพิจิตร

๓. ด้านการร่วมปฏิบัติการหรือดำเนินงาน หมายถึง พฤติกรรมของประชาชนในการร่วมทำกิจกรรมการร่วมปฏิบัติการคือการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมคือค้นคว้าและหาความรู้ตามหลักการของการวิจัยแบบเดิมๆ ต่างกันเพียงแต่ว่าด้านการร่วมปฏิบัตินั้นมีวัตถุประสงค์มุ่งไปที่การแก้ปัญหาหรือการพัฒนาตามโครงการในแผนพัฒนาตามยุทธศาสตร์ของเทศบาลเมืองพิจิตร

๔. ด้านการร่วมติดตามและประเมินผล หมายถึง พฤติกรรมของประชาชนในการร่วมติดตามตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานโครงการต่างๆ ด้านการติดตามประเมินผลการติดตามเป็นการติดตามตรวจสอบความก้าวหน้าในการดำเนินการจัดสรรทรัพยากรเป็นการพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ทรัพยากรในโครงการกับผลผลิต ในการพัฒนาตามแผนยุทธศาสตร์ของเทศบาลเมืองพิจิตร

๑.๖.๒ การพัฒนา หมายถึง การที่คนในชุมชนและสังคมโดยส่วนรวมร่วมกันดำเนินกิจกรรมเพื่อปรับปรุงความรู้ความสามารถของตนเองและร่วมกันเปลี่ยนแปลงคุณภาพชีวิตของตนเองชุมชนและสังคมให้ดีขึ้น เป็นการกระทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงจากสภาพหนึ่งไปสู่อีกสภาพหนึ่งที่ดีกว่าเดิมอย่างเป็นระบบหรือการทำให้ดีขึ้นกว่าสภาพเดิมที่ดีกว่าอย่างเป็นระบบ

๑.๖.๓ โครงสร้างพื้นฐาน หมายถึง ประชาชนได้รับการบริการสาธารณะให้ความสะดวกและรวดเร็วขึ้น โดยเน้นการมีมาตรฐานและเกิดความยุติธรรม ดังนี้

๑. ก่อสร้างและปรับปรุงบำรุงถนน
๒. ก่อสร้างขยายเขตไฟฟ้าและไฟฟ้าส่องสว่าง
๓. ก่อสร้างและขยายเขตการบริการประปา
๔. บริการสาธารณะที่ประชาชนพึงได้รับอย่างถ้วนหน้า

๑.๖.๔ เทศบาล หมายถึง การปกครองท้องถิ่นแบบระบบการปกครองที่เป็นผลสืบเนื่องมาจากการกระจายอำนาจทางการปกครองของรัฐ และโดยนัยนี้จะเกิดมีองค์การทำหน้าที่ปกครองท้องถิ่นโดยคนในท้องถิ่นนั้นๆ องค์กรนี้ถูกจัดตั้งและควบคุมโดยรัฐบาล แต่มีอำนาจในการกำหนดนโยบายและควบคุมให้มีการปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายของตนเองได้ ในที่นี้คือ เทศบาลเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร

๑.๗ ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

๑.๗.๑ ทำให้ทราบถึงระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานตามแผนยุทธศาสตร์ของเทศบาลเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร

๑.๗.๒ ทำให้ทราบถึงการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานตามแผนยุทธศาสตร์ของเทศบาลเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

๑.๗.๓ ทำให้ได้แนวทางการส่งเสริมต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานตามแผนยุทธศาสตร์ของเทศบาลเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร

๑.๗.๔ ผลที่ได้จากการวิจัยจะเป็นแนวทางสำหรับการพัฒนาการประยุกต์ใช้การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานตามแผนยุทธศาสตร์ของเทศบาลเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตรและจังหวัดอื่นๆ ต่อไป